

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

(6) [תענית כט:].
 (7) [תענית כט:].
 (8) [תענית כט:].
 (9) [תענית כט:].
 (10) [תענית כט:].
 (11) [תענית כט:].
 (12) [תענית כט:].
 (13) [תענית כט:].
 (14) [תענית כט:].
 (15) [תענית כט:].
 (16) [תענית כט:].
 (17) [תענית כט:].
 (18) [תענית כט:].
 (19) [תענית כט:].
 (20) [תענית כט:].
 (21) [תענית כט:].
 (22) [תענית כט:].
 (23) [תענית כט:].
 (24) [תענית כט:].
 (25) [תענית כט:].
 (26) [תענית כט:].
 (27) [תענית כט:].
 (28) [תענית כט:].
 (29) [תענית כט:].
 (30) [תענית כט:].
 (31) [תענית כט:].
 (32) [תענית כט:].
 (33) [תענית כט:].
 (34) [תענית כט:].
 (35) [תענית כט:].
 (36) [תענית כט:].
 (37) [תענית כט:].
 (38) [תענית כט:].
 (39) [תענית כט:].
 (40) [תענית כט:].
 (41) [תענית כט:].
 (42) [תענית כט:].
 (43) [תענית כט:].
 (44) [תענית כט:].
 (45) [תענית כט:].
 (46) [תענית כט:].
 (47) [תענית כט:].
 (48) [תענית כט:].
 (49) [תענית כט:].
 (50) [תענית כט:].

בתולה אלמנה גרושה חלוצה. נראה לפרש דלרנחא נקט חלוצה דסלקא דעתך אמנה כיון דשומרת יבם לא מתקלה כניסה לחופה שהרי יבמה יבא עליה בעל כרחא וה"ל דכנסתה דמלא קמ"ל: אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איבא צמיב. והא ליכא למימר דתפשוט מהכא דכתיב אלמנה מנה מדאורייתא דהא מנה לא היה בימי משה ולא הזכירה תורה אלף ככר והא דלמרינן צבטורות ודף ה. (טס) משה רבינו נאמן היה וצקי צבטונות אלף שמונה של קודש כפול היה לא שהיה מנה בימי משה אלף כלומר כמו שמונה של קודש בימי יחזקאל כפול היה כן היה ככר של קודש כפול בימי משה: ותנא רב יוסף אשור זו סליקא ופי הואי. פי קונטרס ומי הולך צבטיות עולם ובלא רב יוסף מאשור וכן מביט לא מני למיפק דלמינן למימר דאשור וכוס שם המחוץ ולא שם העיר ומימות עולם היה שם כן אלף קשה דמאי מימי מאשור דאשור אע"ג דלא הוה צבטיות עולם כיון דהוה בימי משה שפיר הוה ליה למכתב אלף מנה לא היה לו לכחוש כיון שעדיין לא היה צדוה ועללה לרי' לפרש דסליקא בימי משה מי הוה דקיס ליה דסליקא לא היה בימי משה וסביר סליקא הולך דקל ולא אלף אשור שהיה בימי משה:

גיהוין שלנו כביבוס שלהם ואי אמרת גיעבר גיהוין מעברא ליה חומרתא הוה דאתא לקמיה דרבן גמליאל ב"ר אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם אמרה ליה רבי עדיין בתולה אני אמר לה הביאו לי שתי שפחות אחת בתולה ואחת בעולה הביאו לו והושיבן על פי חבית של יין בעולה ריחה נודף בתולה אין ריחה נודף אף זו הושיבה ולא היה ריחה נודף אמר לו לך זכה במקחך ונבדוק מעיקרא בגווה גברא הוה שמיעי ליה מעשה לא הוה חוי וסבר דלמא לא קום ליה בגווה דבלתא שפיר ולא אורה ארעא לזולתי בבנות ישראל ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל הוקן אמר לו רבי בעלתי ולא מצאתי דם יאמרה לו רבי ממשפחת דורקטי אני שאין להן לא דם גדה ולא דם בתולים בדק רבן גמליאל בקרובותיה ומצא כדבריה אמר לו לך זכה במקחך אשידך זכות למשפחת דורקטי יאמרו דורקטי אמר רבי חנינא הנחומים של הבל ניחמו רבן גמליאל לאותו האיש דחני רבי חייא כשם שהשאור יפה לעיסה כך דמים יפים לאשה ותנא משום רבי מאיר כל אשה שדמיה מרובין בגיה מרובים אתמרי רבי ירמיה בר אבא אמר זכה במקחך אמר ליה ורבי יוסי בר אבין אמר נתייב במקחך אמר ליה בשלמא למאן דאמר נתייב היינו דרבי חנינא אלא למאן דאמר זכה מאי זכותא דלא אתי לידי ספק גדה ההוא דאתא לקמיה דרבי אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם יאמרה לו רבי עדיין בתולה הייתי ושני בצורת הוה ראה רבי שפניהם שחורים צוה עליהן והכניסום למרחץ והאכילום והשקום והכניסום לחדר בעל ומצא דם אמר לו לך זכה במקחך קרי רבי עליהם יצפר עורם על עצמם יבש היה כעץ: בתולה כתובתה מאתים ואלמנה מנה בתולה אלמנה חלוצה מן האירוסין כתובתה מאתים ויש להן טענת בתולים: גמ' מאי אלמנה אמר רב חנא בגדתא אלמנה על שם מנה אלמנה מן האירוסין מאי איבא למימר אידי דהא קרי לה אלמנה רבנן קרי לה אלמנה אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איבא למימר דעתידין רבנן דמתקני לה מנה ומי כתב קרא לעתיד אין דכתיב ויש הגדה השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור ותנא רב יוסף אשור זו סליקא ומי הואי אלא דעתידה הכא נמי דעתידה ואמר רב חנא בגדתא מטר משקה מודה ומובל ומעדן וממשך אמר רבא בר רבי ישמעאל ואיתימא רב יימר בר שלמיא מאי קרא תלמיה ויה נחת גרודיה ברביבוס תמונגנה צמחה תברך אמר רבי אלעזר מזבח מויה ומוין מחבב מכפר היינו מכפר היינו מויה מויה גזירות ומכפר עונות ואמר רב חנא בגדתא תמרי משחנן משבען משלשלו מאשרן ולא מפנקן אמר רב אכל תמרים אל יורה מיתבי תמרים שחרית וערבית יפות במנחה רעות בצהרים אין כמותן ומבטלות שלשה דברים מחשבה רעה וחולי מעים ותחתונות מי אמרינן דלא מעלו עלויי מעלו ולפי שעתא טרדא מידי דהוה אחמרא דאמר מר השותה רביעית יין אל יורה ואיבעית אימא לא קשיא הא מקמי נהמא הא ליתר נהמא דאמר אביי אמרה לי אם תמרי מקמי נהמא כי נרגא לדיקולא בחר נהמא כי עברא לרשא דשא אמר רבא דרך שם דרגא אמר רבא דרך גג פוריא א"ר פפא שפרין ורבין עליה אמר רב נחמן בר יצחק

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

תורה אור השלם

1. חשבון משוואות
2. חשבון גורמים
3. חשבון חזקות

לעזר רש"י

לשון רש"י [לשון רש"י].
 [לשון רש"י].
 [לשון רש"י].
 [לשון רש"י].

מוסף רש"י

גיהוין שלנו כביבוס שלהם. גיהוין שלנו אין חייב אלף כביבוס שלהם. ויש להן טענת בתולים: גמ' מאי אלמנה אמר רב חנא בגדתא אלמנה על שם מנה אלמנה מן האירוסין מאי איבא למימר אידי דהא קרי לה אלמנה רבנן קרי לה אלמנה אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איבא למימר דעתידין רבנן דמתקני לה מנה ומי כתב קרא לעתיד אין דכתיב ויש הגדה השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור ותנא רב יוסף אשור זו סליקא ומי הואי אלא דעתידה הכא נמי דעתידה ואמר רב חנא בגדתא מטר משקה מודה ומובל ומעדן וממשך אמר רבא בר רבי ישמעאל ואיתימא רב יימר בר שלמיא מאי קרא תלמיה ויה נחת גרודיה ברביבוס תמונגנה צמחה תברך אמר רבי אלעזר מזבח מויה ומוין מחבב מכפר היינו מכפר היינו מויה מויה גזירות ומכפר עונות ואמר רב חנא בגדתא תמרי משחנן משבען משלשלו מאשרן ולא מפנקן אמר רב אכל תמרים אל יורה מיתבי תמרים שחרית וערבית יפות במנחה רעות בצהרים אין כמותן ומבטלות שלשה דברים מחשבה רעה וחולי מעים ותחתונות מי אמרינן דלא מעלו עלויי מעלו ולפי שעתא טרדא מידי דהוה אחמרא דאמר מר השותה רביעית יין אל יורה ואיבעית אימא לא קשיא הא מקמי נהמא הא ליתר נהמא דאמר אביי אמרה לי אם תמרי מקמי נהמא כי נרגא לדיקולא בחר נהמא כי עברא לרשא דשא אמר רבא דרך שם דרגא אמר רבא דרך גג פוריא א"ר פפא שפרין ורבין עליה אמר רב נחמן בר יצחק

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף

מחשבה רעה. דלגה. לפי ששמותה את הלז והיה שם אורה והלה היא: כי עכ"ל לדשא. אף